afgiftekantoor wezembeek-oppem
P 007373

uitgekamd

GEMEENSCHAPSKRANT

WEZEMBEEK-OPPEM • JAARGANG 27 • NR 8 - NOVEMBER 2026
UITGAVE VAN GC DE KAM EN VZW 'DE RAND'

bpost
PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Charlotte viert het leven in het houtatelier

Vrijwilliger van de maand: Alain Van Ophalvens

Nazanin Djavaheri vertelt over documentaire TOL

© Marcel Lennartz

Het gerenoveerde Visitatieklooster

‘Deze plek mag geen eiland meer zijn’

Het vroegere slotklooster in buurgemeente Kraainem is niet langer afgesloten van de buitenwereld. Sinds dit voorjaar wonen er kwetsbare gezinnen en privéhuurders die het project ondersteunen, is er opvang voor baby’s en peuters, begeleiding voor jongeren en een klimcentrum voor kinderen en gezinnen. Corentin Dandrimont van vzw Visitatio probeert al die gebruikers met elkaar te verbinden. ‘We willen hier stap voor stap een gemeenschap opbouwen.’

Een kinderdagverblijf, gezinsbegeleiding, jongerenwerking, een klimcentrum en vier appartementen voor bewoners die zich voor het project engageren: het Visitatieklooster kreeg een uitgesproken sociale invulling. Corentin ziet al die bewoners graag meer worden dan alleen buren: ‘Als tussenpersoon stel ik bewoners en organisaties aan elkaar voor en bekijken we waar samenwerking mogelijk is.’

Gebouw aan zet

De nieuwe invulling kreeg plaats binnen een beschermd monument. Het Visitatieklooster werd tussen 1928 en 1930 gebouwd door architect en monnik Dom Paul Bellot. ‘Hij ontwierp een volledige leefwereld’, zegt Marij Wellens, projectleider bij aNNo architecten. ‘De pandgangen, cellen, kapel, refter, kapittelzaal en tuin vormen één geheel.’

Na het vertrek van de laatste Visitandinessen in 2021 werd het klooster gerestaureerd en herbestemd.

© FC

© FC

‘We vroegen ons niet af hoe we het klooster konden aanpassen aan een nieuw programma, maar welke mogelijkheden het gebouw zelf bood. Het programma volgt het monument, niet omgekeerd’, legt Marij uit. Op de eerste verdieping bleven de lange kloostergang en de deuren van de vroegere zustercellen behouden. Daarachter liggen nu de zorgunits van Convento. Dankzij nieuwe binnendeuren tussen de voormalige cellen kunnen die flexibel met elkaar worden verbonden. Zo kan een unit, afhankelijk van de grootte van het gezin, over meer of minder slaapkamers beschikken.

Een tijdelijke thuis

‘Het zijn vooral alleenstaande mama’s met jonge kinderen die hier wonen’, vertelt Corentin. Ze krijgen onder meer ondersteuning bij administratie en financiën, maar ook bij de opvoeding. ‘Idealiter blijven ze hier 12 tot 18 maanden, want uiteindelijk is het de bedoeling dat ze opnieuw zelfstandig gaan wonen.’

Elk gezin heeft een eigen woonkamer, keuken, badkamer en slaapkamers, maar er zijn ook gemeenschappelijke ruimtes. Wekelijks koken en eten de gezinnen samen tijdens de ‘brasserie’ van Convento.

Ook de andere bewoners helpen mee om van de site meer dan een woonplek te maken. Van hen verwacht Visitatio dat ze naar eigen kunnen bijdragen. ‘Werk je graag in de tuin, dan kan je aansluiten bij de vrijwilligers. Ben je goed in koken, dan kan je meekoken tijdens de brasserie …’

Ook de kloostertuin moet mensen verenigen. Zes tot acht vrijwilligers uit de buurt helpen er bij het onderhoud en in de moestuin. In oktober organiseerde Visitatio in de boomgaard een appelpluk met een school uit de buurt. Samen maakten ze er ook appelsap van. ‘Zo willen we ook mensen van buitenaf naar de site brengen.’ Maar die openheid heeft tegelijk duidelijke grenzen.

‘Niet de hele tuin is publiek toegankelijk en om 20 uur sluiten de grote toegangspoorten voor externen. Voor de gezinnen moet dit ook een rustige plek kunnen zijn’, aldus Corentin.

Ruimte voor de toekomst

Bij elke nieuwe functie bleef het monument leidend. Zo staat de klimconstructie van Gravity Fun vrij in de voormalige kapel en kan ze makkelijk weer worden verwijderd. Wie door het klooster loopt, ziet bovendien hoeveel aandacht Bellot aan details besteedde. ‘Let op de lichtinval, het ritme van ramen en bogen en de overgang tussen gebouw en tuin’, zegt Marij. ‘Zelfs de voegen zijn bijzonder: tussen het baksteenwerk wisselen lichte en donkere tinten elkaar af.’

Op de tweede verdieping en in bijbehorende gebouwen wacht nog ongeveer duizend vierkante meter op een nieuwe bestemming. Binnen het Visitatioproject komt daar ruimte voor initiatieven rond de vroege kinderjaren. ‘De organisaties hoeven niet allemaal hetzelfde te doen. De verschillen maken het juist interessant. Maar ze moeten wel bereid zijn om met de anderen samen te werken’, benadrukt Corentin.

Voor architecte Marij toont die voortdurende verandering wat een herbestemming kan betekenen. ‘Erfgoed is geen eindpunt. Je moet een beschermd monument niet vastzetten in het verleden. Je kan het opnieuw betekenis geven door zijn oorspronkelijke waarden te vertalen naar de noden van vandaag.’

Bijna honderd jaar na de bouw huisvest het Visitatieklooster zo opnieuw een zorgzame gemeenschap. Anders dan vroeger, maar tegelijk verrassend dicht bij waar het ooit mee begon.

Veerle Weeck

Van de zorg naar het houtatelier: Charlotte Altdorfer

‘Ik wil tonen dat vrouwen veel technischer zijn dan ze zelf vaak denken’

Jarenlang werkte Charlotte Altdorfer met hart en ziel in de zorg. Tot het verlies van haar zus Rosalie haar leven op zijn kop zette. Een nieuwe richting vond ze verrassend genoeg tussen het hout.

Als iemand Charlotte tien jaar geleden had verteld dat ze ooit als schrijnwerker aan de slag zou gaan, had ze dat waarschijnlijk weggewuifd. Mensen helpen was haar roeping. Maar na het overlijden van haar zus Rosalie lukte het haar niet meer om een ziekenhuis binnen te stappen. Ze moest op zoek naar een ander pad, dat haar uiteindelijk terugbracht naar haar jeugd.

’s Nachts de straat op

Charlotte Altdorfer: ‘Ik groeide op in Wezembeek-Oppem, in de cohousing-gemeenschap La Placette, vlak bij de Kam. We waren thuis met zes kinderen, ik ben de oudste. Mijn zus Rosalie werd te vroeg geboren en had een ernstige motorische beperking. Ze kon niets zelfstandig en de zorg voor haar bepaalde in grote mate ons gezinsleven. Het is dan ook niet verwonderlijk dat bijna al mijn broers en zussen voor een opleiding in de medische sector kozen.’

Na haar opleiding verpleegkunde ging Charlotte aan de slag bij de sociale spoeddienst in Brussel. ’s Nachts trok ze met een mobiel team de straat op om dak- en thuisloze mensen medische zorg toe te dienen. ‘Dat werk was bijzonder intens. Tijdens mijn opleiding had ik geleerd hoe belangrijk het is om mensen opnieuw perspectief te bieden. Maar de mensen die wij ontmoetten, waren vaak alles kwijt: hun gezondheid, hun woning, familie en soms zelfs alle hoop. Het gevoel dat ik zo weinig aan hun toestand kon verhelpen, begon steeds zwaarder te wegen. Het ondermijnde mijn eigen gezondheid.’

Arabische kinderliedjes

Na een tijd in Nederland voor het werk van haar man en een korte terugkeer naar België, verhuisde het gezin voor drie jaar naar Marokko. Het gezin dompelde zich helemaal onder in de Marokkaanse cultuur.
‘Arabisch leerde ik van de vrouw van een bakker. Elke week kreeg ik eerst les en daarna kookten we samen. Ze nam me mee naar familiefeesten en nodigde me uit voor allerlei bijeenkomsten. Op elke uitnodiging zei ik volmondig ja. Daardoor werd ik echt opgenomen in de gemeenschap.’

Tijdens haar verblijf gaf Charlotte les in anatomie en medische terminologie aan een verpleegschool en deed ze vrijwilligerswerk in een privékliniek. ‘Daar ontdekte ik hoe anders de gezondheidszorg er georganiseerd was. Zo gebeurde ongeveer 80 % van de bevallingen via een keizersnede. Poedermelk werd sterk gepromoot. En wie niet kon betalen, kreeg ook geen hulp. Heel confronterend.’

Toen Charlotte zwanger werd van hun tweede kind, keerde het gezin terug naar België. ‘We kochten een huis op de Lange Eik, dicht bij familie en vrienden. Toch was de overgang groter dan verwacht. In Marokko stond onze deur altijd open. Er was voortdurend bezoek, altijd leven in huis. Hier was het plots veel stiller.’

Na haar terugkeer ging Charlotte opnieuw aan de slag in Brussel, ditmaal in een huisartsenpraktijk in Sint-Gillis. ‘Dat was opnieuw een fijne werkplek. Er was nog tijd om echt naar de mensen te luisteren en hen de aandacht te geven die ze nodig hadden.’

‘Ik heb mensen nodig. Ik haal energie uit ontmoetingen, samenwerken en verhalen delen.’

De kentering

‘Drie jaar geleden overleed mijn zus Rosalie aan een longontsteking. Dat was een bijzonder verdrietig moment voor onze hele familie. Tegelijk was het ook waardevol dat we nog één laatste keer samen voor haar konden zorgen.’

Die laatste zorg kreeg een heel persoonlijke invulling. ‘Mijn vader en mijn broers Boris en Simon zijn allemaal schrijnwerker. Zij maakten zelf haar kist uit zorgvuldig uitgekozen hout. Mijn moeder en ik naaiden de binnenbekleding van wit linnen. De hele familie was betrokken bij dat proces. Ondanks het verdriet is dat een warme herinnering gebleven.’

Na het afscheid besefte Charlotte dat ze niet meer naar de zorg kon terugkeren. ‘Het lukte gewoon niet meer. De zorg voor anderen was voor mij te sterk verbonden met de zorg voor mijn zus. Ik moest op zoek naar een nieuw pad.’ Dat nieuwe pad lag dichter bij haar jeugd dan ze zelf had verwacht. ‘Als kind hielp ik mijn vader vaak in zijn schrijnwerkerij. Ik vond dat altijd fijn en ik ben iemand die graag nieuwe dingen leert. Dus besloot ik de sprong te wagen en schreef ik me in voor een driejarige opleiding houtbewerking.’

Intussen zit Charlotte in haar derde jaar en loopt ze stage bij schrijnwerker ‘Marc Escaliers de Style by Alex’. Het atelier bevindt zich in de Van Severenlaan en is vrij te bezoeken op de Dag van de Ambachten op 15 november.

Een vrouw in de schrijnwerkerij

De reacties zijn soms verrassend. ‘Veel mensen kijken nog op als een vrouw voor schrijnwerkerij kiest. Het blijft een beroep dat vaak als typisch mannelijk wordt gezien. Sommige machines vragen inderdaad wat kracht, maar met de juiste techniek en wat extra spiertraining lukt dat prima.’

Voor Charlotte gaat haar keuze verder dan alleen een nieuw beroep. ‘Ik wil tonen dat vrouwen veel technischer zijn dan ze zelf vaak denken. Vrouwen onderschatten hun mogelijkheden nog te vaak. Daarnaast spreekt ook het hergebruik van materialen me enorm aan. Van een oude deur opnieuw een kast maken uit respect voor de boom waar het hout ooit vandaan kwam.’

Toch ziet ze zichzelf later niet alleen in een atelier werken. ‘Mijn vader werkte vaak alleen, maar ik weet nu al dat dat niets voor mij is. Ik heb mensen nodig. Ik haal energie uit ontmoetingen, samenwerken en verhalen delen. Die verbondenheid loopt als een rode draad door mijn leven. Daarom droom ik ervan houtbewerking te combineren met een sociale opdracht. Hoe dat er precies zal uitzien, weet ik nog niet, maar ik voel dat daar mijn toekomst ligt.’

Karla Stoefs

zondag 15 november
Dag van de Ambachten
info: https://dagvandeambachten.be/nl/artisan/marc-escaliers-de-style-alex

maandag 2, 9, 16, 23 en 30 november
Wekelijkse maandagwandeling
Okra WO
9 tot 11 uur – vertrek aan kerk van Oppem
gratis
info: marcel.abts@skynet.be

maandag 2, 9, 16, 23 en 30 november
Groove
Groove WO
9.30 tot 10.30 uur – GC de Kam
prijs: 80 euro/10 beurten
info en inschrijven: daisy.cleymans@gmail.com

dinsdag 3 november
Gezellig samenzijn
Okra WO
14 uur – OCMW, Jozef De Keyzerstraat 15
gratis
info: marcel.abts@skynet.be

woensdag 4 tot 7 november
Broadwaystage
BLOS
9 tot 17 uur – zaal Merlijn, Kerkhofstraat 54
prijs: 95 euro inclusief vieruurtje
info en inschrijven: www.blosvzw.be

woensdag 4, 18 en 25 november
Wekelijkse woensdagwandeling
Okra WO
9.45 tot 10.45 uur – vertrek kruispunt Astridlaan/Mechelsesteenweg
gratis
info: marcel.abts@skynet.be

maandag 9 november
Stoelgym
Okra WO
14 uur – GC de Kam
gratis en enkel voor leden van Okra en Samana
info: marcel.abts@skynet.be

maandag 9, 16, 23 en 30 november
Fitness en volleybal voor 40-plussers
Fit en Gezond Heren
20 uur – Heilig Hartcollege, Albertlaan 44
prijs: 85 euro/seizoen inclusief verzekering
info en inschrijven:
vincent.widdershoven@gmail.com

Kat zkt. vrijwilliger

In 2024 verplichtte de Vlaamse Regering alle gemeenten om een goed beleid uit te werken rond de zwerfkattenproblematiek. Eind juni keurde ook Wezembeek-Oppem een plan van aanpak goed. Dat zet onder meer in op sterilisatie, gecontroleerd voederen, beschutting, samenwerking met dierenartsen en opvanginitiatieven.

Coördinator
Om dat alles in goede banen te leiden, stelde de gemeente een vrijwillige coördinator aan. Die alle hulp goed kan gebruiken. Aan het woord is de gloednieuwe zwerfkatten-coördinator Eva Lauwers:

'Als coördinator registreer ik de meldingen en bekijk ik wat er precies nodig is. Soms volstaat het om eerst te observeren, bijvoorbeeld om te bepalen of er sprake is van een kolonie. In andere gevallen kan een vangactie nodig zijn, waarna de kat naar de dierenarts gaat voor bijvoorbeeld sterilisatie. Soms is opvang de beste oplossing.'

Oproep
'Ik doe graag een warme oproep aan mensen met een groot kattenhart. We zoeken vrijwilligers die kunnen helpen bij de vangacties of om de kat een tijdelijk onderkomen te bieden, maar ook bij het beheer van kattenkolonies.'

'Per kolonie is bij voorkeur minstens één vrijwilliger verantwoordelijk. Die helpt mee met het onderhoud van de voeder- en schuilplaatsen, houdt de katten in de gaten en meldt gewonde, zieke of nieuwe dieren. Alle hulp is welkom!'

Wie graag meehelpt, kan zich aanmelden via het centrale meldpunt, via zwerfkatten@gemeente-wezembeek-oppem.be of op 0491 05 13 59. (red.)

woensdag 11 november
11.11.11.-loop Vossem
Running Club WO
vanaf 14 uur – Vossem
contact: paul.vanderbiest@outlook.com
info en inschrijven: www.11-11-11-vossem.be

woensdag 18 en 25 november
Yoga – relaxatie
Wezembeek Ohm
19.45 uur – GC de Kam
prijs: 160 euro/10 lessen + 15 euro verzekering
info en inschrijven: lies@droombOhm.be

zaterdag 21 november
Herfstfestijn
vzw Geronto
18 uur – wzc Onze-Lieve-Vrouw, J.B. De Keyzerstraat 35
prijs: 28 euro
info en inschrijven (tot 15/11):
info@wzc-olvrouw.be

donderdag 26, vrijdag 27,
zaterdag 28 en
zondag 29 november
Een weekendje moorden (blijspel van Rudy Soetewey)
Toneelgroep De Morgenster
20 uur – zondag om 15 uur – GC de Kam
prijs: 12 euro (VVK), 14 euro (kassa)
info en tickets: www.dekam.be

vrijdag 27 november
Residentie Vuerenveld
WZC
Residentie Vuerenveld – Vulpia
16 uur – Astridlaan 93
gratis
info: www.vulpia.be

Bedankt, vrijwilligers!

Op 22 oktober zette de gemeente haar vrijwilligers in de bloemetjes, die zich het afgelopen jaar met hart en ziel hebben ingezet voor een of meer initiatieven die de gemeente organiseert. Want vrijwilligers maken echt het verschil. Of je nu boeken kaft in de bib, mensen samenbrengt in de Burencirkel, hen spullen helpt repareren tijdens het Repair Café of digitaal wegwijs maakt tijdens het Digicafé!

Goed feestje
Het werd een geslaagde eerste editie met zo'n 80 aanwezigen. Er werd lekker gegeten en gedronken, met foto's teruggeblikt op mooie initiatieven en ook burgemeester Nicolas Celis, schepen Jean Hermesse (Sociale zaken), schepen Valentine Donck (Vrije tijd) en voorzitter van het OCMW Antoine Silverberg waren erbij. (red.)

© TDW

Alain Van Ophalvens
'Je hoeft niet iedereen te overtuigen van jouw manier van leven'

Alain Van Ophalvens (58) past niet in één vakje. Hij werkt in het recyclagepark van onze gemeente, houdt van metal en alternatieve muziek en trekt in zijn vrije tijd graag de natuur in als vogelspotter. Ook is hij al vijf jaar vrijwilliger op muziekfestivals.

Mensen helpen, hen een fijne ervaring bezorgen én tegelijk trouw blijven aan jezelf: zo kijkt Alain naar vrijwilligerswerk en het leven. 'Ik ben vijf jaar geleden met vrijwilligerswerk op festivals begonnen. Meestal zijn het metalrockfestivals, zoals Graspop, Alcatraz en de Lokerse Feesten. Wij staan frontstage en doen publieksbegeleiding. We vangen vooral crowdsurfers op. Dat kan behoorlijk fysiek zijn. Maar we zijn vrijwilligers, geen security. Dat onderscheid is belangrijk. Door mijn vroegere werk in de security weet ik wat wel en niet mag. Op zo'n festival beginnen we om elf uur 's morgens en soms zijn we tot twee uur 's nachts bezig. Tussen de optredens door is er tijd om iets te drinken of zelf naar een groep te luisteren. Ik kies mijn festivals ook uit: de muziek moet mij liggen. Metal, rock, new wave, alternatieve muziek. Wat ik er mooi aan vind, is de sfeer. Iedereen mag er zichzelf zijn. Niemand die oordeelt.'

Niet te veel regels

'Vroeger deed ik ook vrijwilligerswerk in een rusthuis en een instelling. Ik ging met bewoners naar de markt, de bibliotheek of de winkel. Maar dat soort vrijwilligerswerk vraagt regelmaat. Je kunt niet de ene week wel komen en de volgende niet. Ook bij Natuurpunt en een club van vogelliefhebbers heb ik me ingezet. Alleen hou ik niet van te veel regels, zeker niet als ze niet stroken met het gezond verstand. Soms grijpen ze te veel in. Kijk naar mijn tuin: die laat ik bewust verwilderen. Zo voelen de vogels zich hier beter thuis.

> 'Mijn advies is simpel: koop wat je nodig hebt en gebruik het tot op de draad'

De natuur ligt me nauw aan het hart. Als ik op het recyclagepark zie hoeveel er wordt weggegooid, maakt me dat triest. Mijn advies is simpel: koop wat je nodig hebt en gebruik het tot op de draad. Zo leef ik zelf ook. Maar ik probeer niet te oordelen of te veroordelen. Daarin is de dalai lama mijn grote inspiratiebron. Ik heb hem ooit horen zeggen dat hij probeert mensen de weg te wijzen, maar wat ze met zijn advies doen, is aan hen. Je hoeft niet iedereen te overtuigen van jouw manier van leven. Zelf zoek ik graag de rust en de natuur op, onder meer in Wales. Daarom noem ik mezelf een Keltische boeddhist. Mijn grote droom? Met mijn zoon naar Santiago de Compostela stappen. En mocht het er nooit van komen, dan heb ik die droom tenminste gehad.'

Karla Stoefs

Simon Hampton: van Engeland naar Wezembeek-Oppem

‘Toen ik de White Cliffs van Dover kleiner zag worden, wist ik dat het een enkele reis was’

De weg van Simon Hampton naar België, van het dorpje Pangbourne in het zuiden van Engeland, begon met een fascinatie voor Europa en internationale samenwerking. Onderweg vond hij niet alleen een job, maar ook zijn gezin en een thuis in onze gemeente.

Als kind trok Simon met zijn ouders geregeld op vakantie naar het Europese vasteland. Toch was het niet meteen duidelijk dat hij zelf ooit buiten Engeland zou wonen. Na zijn eerste universitaire opleiding ging hij aan de slag in de financiële sector in Londen. Maar dat vond hij minder interessant. ‘Na twee jaar koos ik daarom opnieuw voor de universiteit. Daar groeide mijn interesse voor Europese aangelegenheden.’

Simon zag een mogelijke piste: werken voor de Britse overheid en daarna proberen om bij de Europese Commissie aan de slag te gaan. ‘Ik werkte uiteindelijk twee jaar voor de Britse regering in Londen en kreeg vervolgens de kans om naar België te komen. Na een korte periode bij de Europese Commissie stapte ik over naar een internationaal bedrijf in Brussel, want terugkeren naar Engeland was voor mij geen optie.’
Hij herinnert zich nog levendig hoe hij al zijn bezittingen in een bestelwagen had geladen en naar de boot reed. ‘Toen ik de White Cliffs van Dover kleiner zag worden, wist ik dat dit een enkele reis was.’ Simon besloot in België te blijven.

Bijna twintig jaar lang werkte hij als lobbyist, een job die goed aansloot bij zijn interesse in Europese politiek en internationale contacten.

Een ontmoeting in Zuid-Duitsland

Nog vóór zijn definitieve verhuis naar België had Simon al een belangrijke Vlaamse connectie. In 1991 nam hij deel aan een zomerschool in Zuid-Duitsland. Hij wilde er niet alleen meer leren over Europese thema's, maar ook zijn Duits verbeteren.

Lokale gids

De eerste jaren woonde Simon in Brussel, in het begin alleen, na anderhalf jaar samen met zijn geliefde. Na ongeveer vier jaar in onze hoofdstad verhuisden ze naar Wezembeek-Oppem. 'De keuze was heel praktisch: ik wilde kunnen pendelen naar Brussel. We zochten iets betaalbaars én droomden van een tuin voor de kinderen.'

België was voor Simon geen onbekend of moeilijk land. Bij zijn verhuis had hij bovendien een groot voordeel:

> 'Je ontdekt een land pas echt door ernaar te kijken als een inwoner, niet als een toerist'

'Aan de universiteit bracht ik veel tijd door met Franstalige studenten in het Maison Française in Oxford. Ik kreeg er de smaak van talen te pakken en wilde daarna ook Duits leren. De zomerschool leek daarvoor de ideale gelegenheid.' Daar ontmoette hij Liesbeth, een Vlaamse juriste die eveneens geïnteresseerd was in Europese dossiers. 'Op de trein naar München begon ik te twijfelen of de zomerschool wel een goed idee was en wat ik gemeenschappelijk zou hebben met de mensen die zich voor zo'n eigenaardige activiteit inschreven. Achteraf bekeken was het logisch dat het mensen zoals ik zouden zijn. Liesbeth was een van hen.'

Het was liefde op het eerste gezicht, maar ze wisten het niet van elkaar. Na de zomerschool keerde Simon terug naar Engeland en zij naar Vlaanderen. Een jaar lang schreven ze elkaar brieven. Toen Simon vervolgens voor zijn werk naar België verhuisde, werd het gemakkelijker om elkaar te zien.

zijn partner kende er de weg. 'Ze hielp me met de noodzakelijke administratie, het openen van een bankrekening en de inschrijving bij de gemeente. Dat is eenvoudig als iemand je vertelt wat je moet doen.'

Voor zijn werk kwam Simon onmiddellijk terecht in de Europese bubbel. Die internationale omgeving vormde, zeker de eerste jaren, een belangrijk deel van zijn sociale leven. Later leerde hij via zijn vrouw ook haar familie en vrienden kennen. Zo groeide zijn leven hier geleidelijk buiten de Europese instellingen en lobbywereld.

Ook taal speelde een rol om zich hier thuis te voelen. 'Ik leerde het Nederlands vooral via mijn gezin. Mijn vrouw spreekt sinds de geboorte van onze kinderen Nederlands met hen en met haar familie spreek ik in het Nederlands. We kijken ook samen naar de Vlaamse televisie. De eerste reeks die ik samen met mijn gezin op tv volgde, was Heterdaad.

Sinds covid zijn de Vlaamse media mijn belangrijkste bron om op de hoogte te blijven van de actualiteit.'

Hobby's als hefboom

Simon is een trouwe bezoeker van de Kam. Hij nam er een tijdlang deel aan de conversatiegroep en pikt er regelmatig een voorstelling mee. 'De Kam is een fijne plek waar ik me heel welkom voel. Op woensdag ga ik er vaak iets drinken met mijn vrienden, een heerlijk blond Kambier bijvoorbeeld en 's zondags ga ik lopen met de loopclub. Zulke activiteiten hebben me ook veel geholpen om de taal te leren. Hobby's zijn daarnaast een ideale manier om als nieuwkomer nieuwe mensen in de gemeente te ontmoeten.'

De gouden raad van Simon voor wie zich in België komt vestigen, is om naar het land te kijken als een inwoner van het land en niet als een toerist. Zo ontdek je het land pas echt. Voor Simon zelf is Wezembeek-Oppem intussen veel meer dan een handige uitvalsbasis voor Brussel. Het is de plaats waar hij met zijn gezin een huis, een tuin, vrienden en een dagelijks leven uitbouwde. De jongeman die ooit vanuit zijn dorp in Engeland naar het Europese vasteland vertrok, kwam hier uiteindelijk thuis.

Dirk Vandervelden

woensdag 4 november
Wish
FAMILIEFILM
In de animatiefilm Wish ontdekt Asha, een positief en dapper meisje, dat haar koninkrijk niet zo mooi en eerlijk is als iedereen denkt. Ze doet een wens die op magische wijze wordt beantwoord door een ster. Samen met de ster probeert Asha haar koninkrijk te beschermen en te verbeteren. Ze komt op tegen de machtige heerser en leert dat echte magie zit in hoop, moed en samen sterk staan. Kortom: een kleurrijk en muzikaal Disney-avontuur over dromen, wensen en het durven veranderen van je wereld. Nederlands gesproken.
15 uur – GC de Kam • prijs: 4 euro (basis), 3,60 euro (UiTPAS), 0,80 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be

maandag 2 november tot dinsdag 22 december
Kam kiest voor Kunst
Leny Nijssen – schilderijen
TENTOONSTELLING
Openingsuren café de Kam
De Nederlandse Leny Nijssen woont al meer dan 33 jaar in Tervuren. In Nederland startte ze met olieverfschilderijen. Aquareltechnieken leerde ze in de school van Tervuren. Ondertussen werkt ze ook met acryl, encaustiek (gekleurde bijenwas) en Paverpol (textielverharder).
gratis

vrijdag 6 november
Eva De Roovere
20 jaar De Jager
MUZIEK
20 uur – GC de Kam
Eva De Roovere viert 20 jaar De Jager. Tijdens deze bijzondere concertreeks speelt ze haar iconische album. Verwacht een warm feest van herkenning en vernieuwing, met als kern: liefde voor muziek en publiek.
prijs: 20 euro (basis), 18 euro (UiTPAS), 4 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be
NL NL

zondag 8 november
Repair Café
Weggooien doen we niet!
VORMING
14 uur – GC de Kam
In het Repair Café proberen we samen dingen te herstellen die je anders misschien zou weggooien. Op de locatie is gereedschap aanwezig en staan handige herstellers paraat om je te helpen.
gratis
info: repaircafe.wo@gmail.com
NL NL NL NL

donderdag 12, 19 en 26 november
Pilates-lessenreeks
SPORT / BEWEGING
19 uur – GC de Kam
Tijdens dit uurtje pilates werk je op je eigen tempo aan een sterk en soepel lichaam. Voorkennis is niet nodig, maar wel een matje, een drinkbus en veel zin om te bewegen.
(met steun van het Agentschap Integratie en Inburgering/AgII)
prijs 5-lessenkaart: 25 euro (basis), 22,50 euro (UiTPAS), 5 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: thierry.wellens@derand.be
NL NL

donderdag 12, 19 en 26 november
Café Combinne
vzw 'de Rand' en Avansa Halle-Vilvoorde
NEDERLANDS OEFENEN
19.30 uur – GC de Kam
Tijdens Café Combinne kan je je Nederlands oefenen in gesprek met Nederlandstaligen en anderstaligen. Er is altijd een Nederlandstalige host aanwezig.
(met steun van het Agentschap Integratie en Inburgering/AgII)
gratis
info: www.dekam.be
NL NL NL

zaterdag 14 november
Yannick Noben
Eindejaarsconference 2026 (try-out)
HUMOR
20 uur – GC de Kam
Yannick test zijn gloednieuwe eindejaarsconference in de Kam. De ex-militair fileert het voorbije jaar met messcherpe humor, waanzinnige timing en hilarische observaties. Geen brave terugblik, maar een spervuur aan grappen dat nog lang nazindert.
prijs: 16 euro (basis), 14,40 euro (UiTPAS), 3,20 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be
NL

woensdag 18, 25 november en 2 december
KUNSTeldoos (8-12 jaar): Kleine ingenieurs
WORKSHOP
Gedurende 3 opeenvolgende woensdagen van 14 tot 16 uur vliegen de raketten de lucht in, bouwen we bruggen met spaghetti en bouwen we in de hoogte met bamboe. De ingenieurs van de toekomst zetten hier hun eerste stappen.
14 uur – GC de Kam • prijs: 25 euro (basis), 22,50 euro (UiTPAS), 5 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be

TICKETS EN INFO
GC de Kam, Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem
info@dekam.be • Tel. 02 731 43 31 • www.dekam.be
OPENINGSUREN: ma tot vr van 9 tot 12 uur en van 13 tot 17 uur. Woensdagvoormiddag is het onthaal gesloten.

TICKETS EN INFO
GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem
info@delijsterbes.be • Tel. 02 721 28 06 • www.delijsterbes.be
OPENINGSUREN: ma, di en vrij van 13 tot 17 uur - wo, do van 9 tot 12 uur en van 13 tot 17 uur.

zaterdag 28 november
CREA-DUO: naaien (voor ouder en kind, 5-12 jaar)
WORKSHOP

Samen achter de naaimachine, samen iets moois maken! Samen met je kind gaan we creatief aan de slag en naaien we een vrolijke cirkelsjaal. Met een fijne lesgever die je stap voor stap helpt, wordt het een gezellige en leerrijke activiteit. Nederlands oefenen terwijl je creatief bezig bent, dat is twee vliegen in één klap. Je koopt apart tickets voor jezelf en je kind (maximaal 2 kinderen per volwassene).
(Met steun van het Agentschap Integratie en Inburgering/AGII)
10 uur – GC de Kam • prijs per deelnemer: 5 euro (basis), 4,50 euro (UiTPAS), 1 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be
NL • NL • NL • NL

elke zaterdag vanaf 14 november tot en met 19 december
Taalkriebels
NEDERLANDS
10 uur – GC de Kam
Nederlands oefenen met kinderen is hier het doel. Alle activiteiten zoals knutselen, spelen, zingen en bewegen gebeuren daarom allemaal in het Nederlands. Een basiskennis Nederlands is dus gewenst.
(Met steun van het Agentschap Integratie en Inburgering/AGII)
prijs: 40 euro/kind, 36 euro/kind (UiTPAS), 8 euro/kind (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be

donderdag 19 november
The Sound of Falling
FILM
15 en 20 uur – GC de Kam
Regisseur Mascha Schilinski vertelt een meeslepend verhaal over familie, herinneringen en de invloed van het verleden op het heden. Verschillende generaties blijken met elkaar verbonden door dezelfde plek en gebeurtenissen die hun leven blijvend hebben gevormd. Duits gesproken met Nederlandse ondertiteling.
prijs: 5 euro (basis), 4,50 euro (UiTPAS), 1 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.dekam.be

donderdag 26, vrijdag 27, zaterdag 28 en zondag 29 november
Blijspel van Rudy Soetewey: Een weekendje moorden
Toneelgroep De Morgenster
THEATER TE GAST
20 uur – GC de Kam
zondag 15 uur – GC de Kam
Een agent in een klein wijkkantoor heeft het niet makkelijk. Als op een weekendnacht plots drie mensen zich voor moord willen aangeven, wordt zijn job al helemaal ingewikkeld. Een incompetente commissaris die de zaken zelf wil oplossen, maakt het er niet eenvoudiger op. (Deze opvoering mag gespeeld worden met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.)
prijs: 12 euro (VVK), 14 euro (kassa)
info: www.dekam.be en demorgenster.wo@gmail.com
NL

Meer info over NL : www.dekam.be/nl/taaliconen

vrijdag 4 december
De Warmste Avond

Een warme thuis voor iedereen: dat is dit jaar het thema van De Warmste Week. Ook de Kam draagt die boodschap uit met De Warmste Avond, die dit jaar plaatsvindt op 4 december.

Een warme gemeenschap

'Iedereen verdient een warme thuis', vertelt Steven De Mesmaeker van de Kam. 'Het thema is nog universeler dan andere jaren. Het kan over zo veel verschillende situaties gaan en daarom denk ik dat veel mensen zich hierin herkennen.'

Volgens Steven is de Kam dan ook de perfecte plek om een initiatief als dit te ondersteunen. 'Het is de taak van een gemeenschapscentrum om mensen samen te brengen en een warme gemeenschap te creëren. De Warmste Avond is het ideale moment om mensen die warmte op verschillende manieren te laten beleven en voelen.'

Een programma dat blijft groeien

'Doorheen de jaren is het programma steeds uitgebreider geworden. Meer en meer verenigingen en vrijwilligers steken een handje toe. Het enthousiasme van de vorige edities zorgt ervoor dat de Kam verder kan bouwen op een sterke basis', legt De Mesmaeker uit. Op culinair vlak valt er weer heel wat te ontdekken. Bezoekers kunnen genieten van paella, gerechten uit de Indische keuken en een warme kom soep, bereid met groenten die de markt niet hebben gehaald. Naast lekker eten valt er ook heel wat te beleven. Dit jaar ligt de focus nog meer op het artistieke. Koren en bands zorgen voor het muzikale aanbod. Een nieuwigheid is het straattheater: een theatervorm die kunst naar de bezoekers brengt. Je wandelt langs de kraampjes en houdt halt bij de voorstellingen, die je zo van dichtbij kan beleven.

Net als tijdens de vorige editie zorgen ook dit jaar enkele verrassingselementen voor een vleugje magie. Wat dat precies wordt, blijft nog even een verrassing!

Luna Van Wayenbergh

Nazanin Djavaheri en Leila Sadeghian over documentaire *TOL*

‘Leila blijft, met vallen en opstaan, ervoor kiezen om vooruit te gaan’

Je begrepen voelen kan een mens vleugels geven. Dat inzicht geeft filmmaker Nazanin Djavaheri mee met haar documentaire over Leila, een Iraanse alleenstaande moeder met een zoontje met een ernstige beperking, die al te vaak op een muur van onbegrip botst.

© TDW

Nazanin Djavaheri: ‘Ik wilde vooral een wereld met de kijker delen waarover weinig geweten is. Leila kruiste toevallig mijn pad. Omdat we allebei van Iraanse origine zijn, was er meteen een klik. Door haar beter te leren kennen, ontdekte ik hoe loodzwaar het voor haar is om in België een leven op te bouwen als alleenstaande moeder met een migratieachtergrond en een zoontje met een ernstige vorm van autisme.’

‘Haar zoontje Michel is tien jaar en heeft autisme niveau 3, wat betekent dat hij bijzonder veel ondersteuning nodig heeft. Zo kan hij niet praten of zelfstandig naar het toilet gaan. Je kunt je voorstellen welke impact dat heeft op het dagelijkse leven van Leila. Des te meer omdat haar man, de vader van haar kind, haar heeft verlaten en intussen een nieuw leven in Turkije opbouwt.’

‘Haar eenzaamheid wordt nog versterkt door het gebrek aan begrip van haar familie. Omdat er in Iran weinig kennis over autisme is, krijgt Leila daar zelfs het verwijt dat het haar schuld is dat haar zoontje niet zindelijk is en soms agressief reageert. Probeer je eens voor te stellen hoe het moet voelen om in zo’n moeilijke situatie ook nog eens de schuld te krijgen. Hoeveel kan een mens dragen?’

Met vallen en opstaan

‘Toch zie ik in Leila vooral een sterke en moedige vrouw. Ze wil haar leven in handen nemen en werken aan haar toekomst. Leila blijft er, met vallen en opstaan, voor kiezen om vooruit te gaan.’

> ‘Als migranten willen we niet herleid worden tot ‘iemand uit het buitenland’’

‘Als mijn film kan bijdragen aan meer begrip voor vrouwen zoals Leila, dan is dat al een stap vooruit. Ik geloof dat je als mens meer draagkracht ontwikkelt als je je begrepen voelt. Dat is dan ook de voornaamste insteek van mijn film. Daarnaast hoop ik dat anderen kracht kunnen putten uit Leila’s verhaal.’

‘Ik breng haar leven op een ongefilterde manier in beeld. Ik heb de moeilijke en rauwe momenten niet geschuwd, omdat ik haar leven wil tonen zoals het werkelijk is. Wat me tijdens de maanden waarin ik haar volgde het meest bleef verbazen, was haar veerkracht. Soms zit ze diep in de put, maar telkens opnieuw vindt ze een reden om eruit te klimmen en haar toekomst in handen te nemen.’

‘Tegelijkertijd beseft Leila maar al te goed dat haar zoon altijd in grote mate van haar afhankelijk zal blijven en dat de zorg voor hem een zware belasting zal blijven. Als moeder van een kind met een ernstige beperking draag je nu eenmaal een grote verantwoordelijkheid met je mee. Dat heeft ook een impact op andere aspecten van je leven: het is niet evident om werk te vinden of een nieuwe relatie aan te gaan.’

Lichtpuntjes doorheen de week

Leila Sadeghian: ‘Je treft me op een moment waarop mijn motivatie ver onder nul zit. Veel heeft te maken met de toestand van mijn zoontje. Naarmate hij ouder en fysiek sterker wordt, wordt het moeilijker om met de situatie om te gaan.’

‘Dat er soms hele dagen voorbijgaan zonder dat er iemand met me praat, vind ik ontzettend zwaar. Soms voelt het alsof ik tegen de muren praat. Het is mentaal enorm belastend om samen te leven met een kind dat zich niet kan uitdrukken. Dat leidt tot frustraties, zowel bij mijn zoontje als bij mij.’

‘Toch probeer ik te vermijden dat ik in een negatieve spiraal terechtkom. Vier dagen per week ga ik naar de fitness. Die momenten zijn voor mij echte lichtpuntjes. Ik houd mezelf voor dat ik ook mentaal sterker word door mijn spieren te trainen. Ik kan niet anders dan proberen positief naar de toekomst te blijven kijken.’

‘Gelukkig kan Michel ook een paar nachten per week op school overnachten. Dat geeft me wat ademruimte en maakt het iets makkelijker om mijn zorg voor hem met mijn werk te combineren.’

Clichés doorbreken

Nazanin Djavaheri: ‘De documentaire doorbreekt bepaalde clichébeelden en laat vooral zien hoe krachtig mensen met een migratieachtergrond kunnen zijn. Natuurlijk staan wij op een aantal vlakken zwakker, maar dat wil niet zeggen dat wij als mens zwak zouden zijn. Elk van ons, wat onze culturele achtergrond ook is, heeft sterke en minder sterke punten. Laten we vooral onze bril met vooroordelen afzetten en elkaar als mens met capaciteiten zien.’

Leila Sadeghian: ‘Migranten willen we inderdaad niet enkel herleid worden tot ‘iemand uit het buitenland’. En als moeder van een kind met een zware beperking willen we graag een beetje meer respect. Ik hoop vooral dat mensen onthouden dat ik vooruit wil in het leven, maar moet opboksen tegen allerlei hindernissen.’

Nazanin Djavaheri: ‘Ik zal me voor altijd de onuitputtelijke levenskracht van Leila herinneren. Ze begrijpt dat ze goed voor zichzelf moet zorgen, wil ze voor haar zoon kunnen blijven zorgen. Dat is een wijze levensles voor ons allemaal.’

Nathalie Dirix

donderdag 19 november
Nazanin Djavaheri
TOL
FILM
20 uur – GC de Lijsterbes
info: www.delijsterbes.be

© FC

Openleggen Molenbeek leidt tot masterplan voor Huizingen

In het provinciaal domein van Huizingen zijn ze begonnen met het openleggen van de Molenbeek. Die moet opnieuw overal zichtbaar worden. Het is het sluitstuk van de werken aan de Molenbeek die eerder al in Sint-Genesius-Rode en Beersel plaatsvonden in het kader van de landinrichtingsplannen van de Vlaamse Landmaatschappij.

Werken aan de Kwadebeek-vallei, de Gevaertvijver, de Alsembergse beemd en op andere plaatsen gaven de Molenbeek stroomopwaarts al veel meer ruimte. In de plannen stond ook een voorstel om de Molenbeek in het provinciaal domein van Huizingen weer aan de oppervlakte te brengen, en dat gebeurt nu.

'Over een traject van ongeveer 300 meter brengen we de waterloop opnieuw bovengronds in een natuurlijke, meanderende bedding', zegt bevoegde gedeputeerde Bart Nevens (N-VA). 'We creëren er winter- en zomerbeddingen. De oevers worden zacht hellende, natuurlijke oevers en we halen de beek uit haar keurslijf. Er komen aanplantingen om de biodiversiteit te verbeteren.'

Bredere visie

'De beek wordt een buffer en we zorgen ervoor dat er ook altijd water in de beek zal staan. Bij hevige regenval wordt het overtollige water tijdelijk gestockeerd en vertraagd afgevoerd. Zo verhogen we de buffercapaciteit en beperken we het risico op wateroverlast. De open beek zal meer water kunnen bergen en de verhoogde kwaliteit van het water biedt meer mogelijkheden voor nieuwe leefgebieden voor fauna en flora en dus voor meer biodiversiteit. Daarnaast krijgen we uiteraard een aantrekkelijker en groener landschap waar water opnieuw zichtbaar wordt. Later komt er een waterspeellandschap waar kinderen zich kunnen uitleven.'

> 'De beleving van het provinciedomein zal veranderen'

Het openleggen van de Molenbeek zal een heel ander beeld geven aan het provinciedomein. De werken aan de Molenbeek passen in een bredere visie voor het provinciedomein, waarbij erfgoed, natuur en recreatie sterker met elkaar verweven worden.

'Daarom gaven we de opdracht om een algemene toekomstvisie uit te werken voor Huizingen. Waar willen we naartoe met het domein, het kasteel, de rotstuin, de nieuwe Molenbeek en het waterverhaal? Welk doelpubliek willen we aantrekken? Vanuit het Team Vlaamse Bouwmeester stelt een ontwerpteam een masterplan op voor heel het provinciedomein. Het park moet meer doorwaadbaar worden voor wandelaars, fietsers en andere recreanten en het kasteel krijgt een nieuwe bestemming.'

Betalend of niet?

‘De rotstuin van Expo 58 is helemaal heringericht met een informatiepunt. We hebben daar een erfgoedwandeling en een rotstuinwandeling gecreëerd. Er loopt ook een project om de vroedmeesterpad opnieuw te introduceren. Over de bestaande sportterreinen moeten we durven na te denken en we moeten eventueel op een ander concept durven te mikken. Kortom: de beleving van het domein zal veranderen. Het masterplan zal ook uitwijzen of de toegang tot het domein betalend blijft of niet. Er zijn bijvoorbeeld ook mooie kansen om het tracé van de opengelegde Molenbeek te gebruiken om fietsers en wandelaars weg te halen van de drukke steenweg. We mikken op een duurzame toekomst voor heel het provinciaal domein van Huizingen. Het openleggen van de Molenbeek heeft heel dat denk- en overlegproces in beweging gebracht.’

Een open Molenbeek en fietsen en wandelen door het provinciaal domein mogelijk maken, waren twee elementen uit het landinrichtingsplan. Indertijd was daar weinig animo voor. Is die ingesteldheid veranderd? ‘Nog niet bij iedereen, maar met het openleggen van de Molenbeek en de opmaak van een masterplan begint het wel te dagen dat je de vallei en de waterhuishouding in een ruimere context moet bekijken. We denken na over een openbaar park, maar we willen ook de link leggen met het hogergelegen Hanenbos, waarmee we strategisch heel interessante verbindingen kunnen maken. De fiets- en wandelwegen in het bovengedeelte zijn nu vanuit het domein niet bereikbaar omdat het omheind is. Daar liggen kansen voor betere verbindingen voor wandelaars, mountainbikers en fietsers.’

Groter aanbod

‘Toeristisch-recreatief zouden we moeten kunnen evolueren naar een groter toeristisch aanbod en samenwerking zoeken met bijvoorbeeld Gaasbeek, Coloma, het Chinees paviljoen en zelfs de Nationale Plantentuin in Meise. In het kader van een Europees project kreeg het kasteeldomein 165.656 euro als modelsite die de erfgoedbeleving versterkt. Dat ligt in lijn met de ambitie om kastelen en landgoederen duurzaam toeristisch te ontwikkelen. We moeten een visie durven te bedenken die verder gaat dan alleen wat wij aanbieden, maar die ook verbanden legt met de ruimere streek, streekproducten, enzovoort.’

De werken aan de Molenbeek moeten in de loop van 2027 zijn afgerond. Ze kosten zowat 2,4 miljoen euro en de Vlaamse Landmaatschappij en Vlaanderen doen een duit in het zakje. Tijdens de werkzaamheden blijft het domein toegankelijk.

Luc Vander Elst

Alles begint met een goed verhaal.

Ontvang de volgende editie

UITGEKAMD is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Kam en vzw ‘de Rand’. Uitgekamd komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. **REDACTIERAAD** Eva Lauwers, Steven De Mesmaeker, Luc De Vogelaere, Ulrich Motté, Karla Stoefs, Jan Walraet **VORMGEVING** jan@jeudeboels.be **FOTOGRAFIE** Tine De Wilde **DRUK** Drukkerij Van der Poorten **EINDREDACTIE** Birgit Van Asch, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, birgit.vanasch@derand.be **HOOFDREDACTIE** Geert Selleslach, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, geert.selleslach@derand.be **VERANTWOORDELIJKE UITGEVER** Jo Van Vaerenbergh, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel **ARCHIEF** Je vindt deze editie en het volledige archief van uitgekamd op www.dekam.be

FSC www.fsc.org MIX Papier | Ondersteunt verantwoord bosbeheer FSC® C105085

Vroeger en nu

Heldenlaan, begin jaren zestig. Deze straat maakt deel uit van de Vosbergwijk, een naoorlogse volkswijk die begin jaren vijftig werd ontworpen door de lokale architect Robert Schuiten, in opdracht van de Samenwerkende Bouwmaatschappij 'Mijn Huisje'.

Tekst en foto's: Luc De Vogelaere

